

A második levél 2021. június 10-én indul újtjára

Bánhegyi Ferenc

Öt perc történelem fiataloknak és minden érdeklődőnek

5. rész

Mottó:

„Amelyik nemzet a múltját nem ismeri, az a jelenét sem érti, s a jövőjét meg nem teremtheti!”

Öt perc történelem fiataloknak és minden érdeklődőnek

Magyar sors – magyar történelem

**Európának szüksége van Magyarországra ... amely soha
nem hagyta magát legyőzni**

Magyar Kálvária

A *Magyar Kálvária* ebben az adott fejezetben kettős jelentéssel bír. Egyrészt *Sátoraljaiújhelyen, a Szár-hegyen* álló stációkra gondolunk. Ez az egyedüli olyan kálvária Magyarországon, ami nem Jézus Krisztus keresztútjának állomásait, hanem a trianoni magyar tragédiát, a feldarabolt Magyar Királyság elveszett városait, országrészeit tárja elénk. A több mint két kilométeres csodálatos természeti szépségekkel övezett úton az épített örökség mellett elénk tárul a varázslatos zempléni táj.

A Kálvária bejárata

Másrészt ez a Kálvária az *ezeregyszáz éves magyar történelmet* jeleníti meg. Hiszen 895-től, attól a pillanattól kezdve, hogy Árpád népe országot alapított a Kárpát-medencében, népünk folyamatos támadásoknak volt – és mint tapasztalhatjuk –, van ma is kitéve. A történelmi korszakok egy állandó országépítésről és a véget nem érő védekezésről szólnak, ami aztán Trianonhoz vezetett. A kálvária szó eredeti értelmezése szerint a „sz szenvedések sorozata”, ami a latin *calvaria* /koponya/, illetve az arám eredetű *Golgota* magyar nyelvre történt átültetése. A „Koponyák Hegye” Jézus kínszenvedéseinek Jeruzsálemben fellelhető helyszíne. Nem követünk el jelentős átértékelést, ha párhuzamot vonunk Jézus szenvedései és a magyarok szenvedéstörténete között. Gondoljunk csak arra a több ezer *magyar vitéz koponyájából* felállított piramisokra, amit az iszlám nevében Nagy Szulejmán szultán emeltetett a győztes csatái után. A sátoraljaújhelyi Szár-hegyen 1936-ban – egy piarista tanár, Szepesi Bódog kezdeményezésére – épült meg a kálvária első szakasza.

MAGYAR KÁLVÁRIA

„Épült közadakozásból 1936, Trianon után a XVI. évben, dr. Fáy István főispánsága, Bernáth Aladár alispánsága és dr. Orbán Kálmán polgármestersége alatt az Országos Szepesi Szövetség Sátoraljaújhelyi Osztályának kezdeményezésére.“

A történelem viharai a "Magyar Kálvária" együttesét csaknem teljesen megsemmisítették. 1989-ben civil kezdeményezésre megkezdődött a helyreállítása. A Szent István kápolna újrászentelése 1990-ben történt meg, a sétány kialakításával 2015-ben fejeződött be a felújítás.

A. D. 2016 október hava Patronus Alapítvány

CSONKA - SÁTORALJAÚJHELY

„VOLTAM HIRDETŐJE ELMŰLT RAGYOGÁSNAK...,
VAGYOK SIRATÓJA BÜS FEKETE GYÁSZNAK...,
LESZEK HARANGSZAVA A FELTÁMADÁSNAK!“

Állította: Sátoraljaújhely város közönsége.

BORSI

„FÖL, NEMZETEM FÖL! JUSSANAK ESZEDBE
VILÁGHÓDÍTÓ HÍRES ŐSEID.
EGY EZREDEV NÉZ RÁNK ÍTÉLŐSZEMMEL
ATTILÁTÓL EGÉSZ RÁKÓCZIIG!“

A bejárat köfalán elhelyezett táblák érzékeltetik, hogy Trianon után milyen sors jutott ennek a vidéknek

Trianon 100. évfordulója emlékére számos tárgyi és szellemi alkotás látott napvilágot. Közöttük olyan könyv is, ami a város tragédiáját, lakosainak egy évszázadon át ma is élő fájalmát semmibe veszi. A történész művében azt bizonygatja, hogy ez a Kálvária nem jelent mást, mint a „hajózható patakok balladájának” hamis történetét. A jól ismert história úgy szól, hogy a csehek elhitették a párizsi döntőkkel, miszerint a Ronyva hajózható folyó, ezért a határt ott kell kijelölni. Holott a nevezett folyam egy kis patak, amin nyáridőben egy gyerek is át tud gyalogolni egyik partjáról a másikra. A szerző azonban „lerántja a leplet” a hamis legendáról, amikor könyvében azt írja, hogy mindezt a történetet az irredenta magyarok tíz évvel a trianoni döntés után találták ki. Ez a „bizonyíték” mármint a hajózható folyó felemlítése valójában a tárgyalásokon szóba sem került.

A kettészakított Sátoraljaújhely szlovákiai része a Ronyva patak túloldalán

A szerző a nagy igazságszolgáltatás hevében egy jó nagyot rúg a Trianon miatt ma is fájdalmat érző lokálpatriótákba és minden magyarba. Mert lehet, hogy a hajózható folyó egy legenda, de az tény, hogy Sátoraljaújhely Ronyván túli részét ma is úgy nevezik, hogy *Slovenské Nové Mesto*. Arról sem szól a legendaromboló, hogy a várostól három kilométerre fekvő *Borsi* falut, Rákóczi Ferenc szülőházával együtt szintén elcsatolták Magyarországtól.

A Teleki László Alapítvány és a II. Rákóczi Ferenc nonprofit szervezet munkájának köszönhetően újult meg nemzetünk e fontos emléke. A 2018-ban kezdődött felújítási munka eredményeként a várkastélyt 2021. június 16-án avatja fel a magyar és a szlovák köztársasági elnök. (A fotók az Alapítvány honlapján jelentek meg)

A Nagyságos Fejedelem szülőházát évtizedeken át kizárólag elhanyagolt állapotban láthattuk. A Felvidék és Kárpátalja új urainak politikai hozzáállása, élesebben fogalmazva magyargyűlölete enyészetre ítélte a számunkra oly fontos nemzeti kegyhelyet is. Ezt a reménytelen helyzetet az anyaországi magyar értelmiség egy része, például a legendarombolók sem igyekeztek jobbá tenni.

A Nagyságos Fejedelem, II. Rákóczi Ferenc Borsi várkastélyában látta meg a napvilágot 1676. március 27-én. Az épület állagának megóvása néhány lelkes helyi magyarnak köszönhető, miközben a felújítás lassan haladt. A kastély előtt álló Rákóczi mellszobrot újra kellett önteni, mert azt színesfém tolvajok ellopták, amit aztán később csak darabokban találtak meg

Így fordulhatott elő, ennek a gyászos magyar széthúzásnak „köszönhetően”, hogy a rablók tovább rabolhattak. Maradva csupán ebben a néhány négyzetkilométeres körzetben, azt láthatjuk, hogy az átszínezett magyar címer szlovák köntösben ott virít minden település hivatalos épületén. Döbbenet tapasztalhatjuk, hogy most már a *Tokaji bor* márkanev sem csak az anyaország tulajdona, hanem van ilyen nevű szlovák bor is.

Tovább haladva a Magyar Kálvária kanyargós útján, elérkezünk a 2020. június 4-én felavatott *Centenáriumi Turulhoz*, ami a Patrónus Alapítvány és Szajkó Gábor tervei, ötletei alapján valósult meg. A 7 méter magas, másfél méteres talapzaton elhelyezkedő alkotás a jeles szobrászművész, a Munkácson élő Matl Péter munkáját dicséri.

Matl Péter művei már szinte az egész Kárpát-medencét behálózzák, amelyek szervesen illeszkednek az magyar történelem több ezer éves vonulatához. A Szár-hegyen látható Turul szobor ugyanolyan technikával készült, mint a Vereckei Emlékmű. A pénz gyűjtése 2019-ben kezdődött, s hasonlóan az 1936-os Magyar Kálváriához, a mű megvalósítása nagyrészt közadakozásból történt. Magánemberek 25 millió forintot adtak össze a 7 milliós állami támogatás mellé. A természetből készült Turul szárnyaiban megjelenik az ősi magyar motívum, a tulipán, de mint az alkotó elmondta, őrzőangyalként is tekinthetünk Szár-hegy turulmadarára

Matl Péter alkotásainál még egy kicsit elidőzve említsük meg a Munkácsi Vár fokán álló *Zrínyi Ilona és a kis Rákóczi Ferenc búcsúját megörökítő* szobrát. Azt is tudnunk kell, hogy Ópusztaszeren áll a *Nemzeti Összetartozás Emlékműve*, ami a többi munkájához hasonlóan a magyarság erejét, életképességét hirdeti.

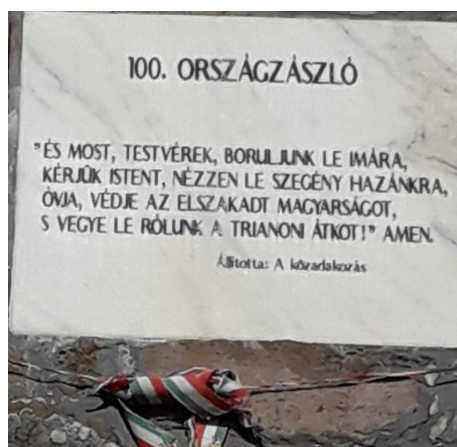
Zrínyi Ilona és a kis Rákóczi Ferenc búcsúját megörökítő szobor a Munkácsi Vár bástyáján. A Nemzeti Összetartozás Emlékműve Ópusztaszeren, a Nemzeti Parkban

A már említett történész rosszízű jelzői úgy látszik ma is aktuálisak. Amikor a Magyar Kálvária létrehozását a „revíziós sérelmi kánonba” sorolja, továbbá azt hirdeti, hogy az „irredenta Horthy-rendszer” így akart emléket állítani egy legendának, egy hamis mítosznak. Szerencsére a legendák tovább élnek, s a szocializmus idején lerombolt műemlékegyüttest ezek a lokálpatrióta sátoraljaújhelyiek 1990-ben újra csak közadakozásból felújítottak. Mára már a Kálvária útja éjjeli kivilágítást is kapott, egyre nagyobb rangot és remélhetően látogatottságot adva a stációknak. A 38 várost magába foglaló, bástyákra emlékeztető kőépítmények vezetnek a csúcsra a Szent István kápolnához.

A Kálvária a Felvidék jeles városainak emlékműveivel kezdődik

Utunk során elérkezünk a már 1934-ben átadott *100. Országzászlóhoz*, rajta a felirat, ami a felvidéki magyarságnak üzen, hogy „*Nem felejtünk!*”. Széles körben ismert, hogy a budapesti Szabadság téren, a még mindig ott meredező szovjet emlékmű helyén állt az 1928-ban felavatott *Ereklyés Országzászló*. A mozgalom – mert később azzá vált – elindítója Urmánczy Nándor, kinek vezetésével felavatták az első *irredenta* /jelentése: megváltatlan, visszaszerzendő/ emlékművet. (Ezt a teljesen ártatlan és jogos nemzeti érzést kifejező szót, fogalmat a második világháború után szinte szitokszóvá tették.) Az Ereklyés Országzászló visszaállítására már 2001-ben elkészültek a tervek, de az akkori városvezetés minden próbálkozást megakadályozott.

Az országzászló avatás akkor vált mozgalommá, amikor városok, falvak egymás után avattak saját településük kiemelt helyszínén országzászlót. Az emlékmű azonban csak akkor vált hivatalossá, ha azt Budapesten, az Ereklyés Országzászlónál felszentelték, s azt vitték haza. A satoraljaiújhelyi zászló ebben a sorban a századik volt

A Kálvária 4 méter magas bástyapulai úgy helyezkednek el, hogy azok feliratuk és címereik szerint jelképesen körbe ölelik a Kárpát-medencét. A stáció emlékművei közül az első Kassát jeleníti meg. Ezt követően végig vezetnek a Kálváriát járó embert a Szepesség kiemelkedő helyein. A következő állomások a valaha gazdag felvidéki bányavárosok, majd Komárom és Pozsony következnek. Az út innen dél felé fordul, s Kismarton, Csáktornya érintésével Fiuméig vezet. A következő állomás Erdély, melynek legjelentősebb városai tűnnek fel a

címerükkel, illetve az egyes településekhez illő idézettel. Az út Kárpátalja történelmi jelentőségű városait érintve tér vissza a Felvidékre.

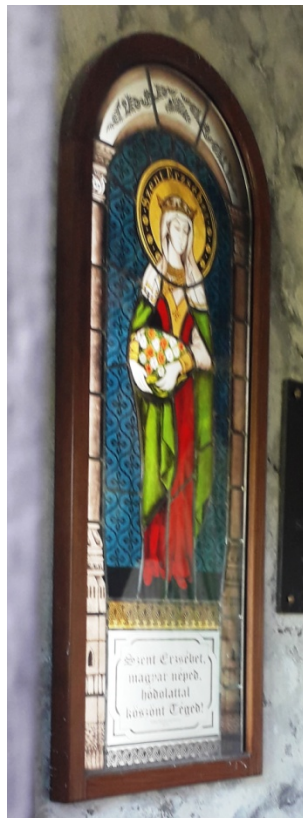
A Kálvárián haladva az elcsatolt országrészek városainak emlékművei előtt tiszteleghetünk

Amikor végig megyünk a Kálvária bástyái során, eljutunk a végállomáshoz, a *Szent István kápolnához*. A Szár-hegy fennsíkján, a Szentév alkalmából, Szent István király halálának 900. évfordulójának tiszteletére, 1938-ban emelték az emlékművet. Az emlékmű az „erdei áhítat terén” méltóképpen zárja le a zárandokutat.

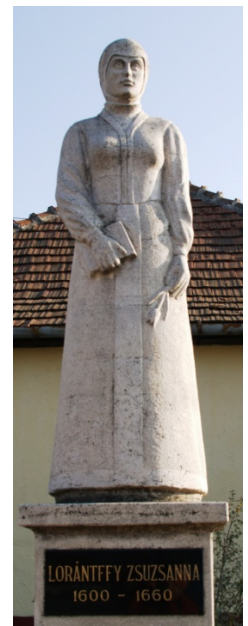
A Szent István kápolna és az onnan látható panoráma

A kápolna oltárképén Szent István felajánlja a Szent Koronát Magyarország patrónájának, a Nagyboldogasszonynak. Az oltár két oldalán elhelyezett relief pedig Szent Lászlót és Szent Erzsébetet ábrázolja.

Szent István felajánlja a Szent Koronát Magyarország patrónájának. A kápolna és a képek a második világháború alatt súlyosan megsérültek, de 1994-ben, mint a kálvária többi részét, közadakozásból újjáépítették

A trianoni határral kettészakított város és környéke (nem csak Komárom városát sújtotta az igazságtalan párizsi döntés) páratlan történelmi, irodalmi, egyházi, természeti értékkel várja az ide látogatókat. A sátorhegyek – és ez kizárólag csak a várost szorosán ölelő hegyekre vonatkozik – egyikén a *kilátó*, a másikon a már tárgyalt *Kálvária*, a harmadikon a *Várhegy* fedezhető fel. Ennek a zempléni és abaúji tájnak a szülöttjei többek között *II. Rákóczi Ferenc*, *Kossuth Lajos* és *Kazinczy Ferenc*. Itt fordította le *Károli Gáspár* – Göncön és Vizsolyban – magyar nyelvre a Bibliát, itt alapított iskolát és nyomdát *Lorántffy Zsuzsanna*.

Kossuth Lajos, Kazinczy Ferenc, Károli Gáspár és Lorántffy Zsuzsanna szobra Monokon, Sátoraljaújhelyen, Vizsolyban és Ónodon

Itt terem az a szőlő, amiből a *Királyok bora*, a *borok királya*, a világhíres tokaji bor készül. A Kárpát-medence legszebb fekvésű várai itt lelhetők fel, amelyeket felkeresve II. Rákóczi Ferenc emlékeivel találkozhatunk. Ilyenek *Sárospatak*, *Boldogkőváralja*, *Füzér*, *Regéc*, *Szerencs* jeles történelmi eseményeket felsorakoztató erődítményei. *Aba Sámuel* „városáról” a ma csupán 250 lelket számláló *Abaújvárról*, a kis határszéli településről később teszünk említést.

Zemplén és Abaúj egy Magyar Zarándokhely, ide el kell látogatni minden magyarnak! (Ezzel nem feledkezhetünk meg *Borsodról*, de az egy külön fejezetet érdemel.)

Búcsúzzunk Zempléntől Sárospatak, Boldogkövárálja és Füzér várának képeivel

(Folytatjuk)

Bánhegyi Ferenc

6. rész

Mottó:

„Amelyik nemzet a múltját nem ismeri, az a jelenét sem érti, s a jövőjét meg nem teremtheti!”

Öt perc történelem fiataloknak és minden érdeklődőnek

Magyar sors – magyar történelem

Európának szüksége van Magyarországra ... amely soha nem hagyta magát legyőzni

A vándorló és letelepedő magyarok életmódja

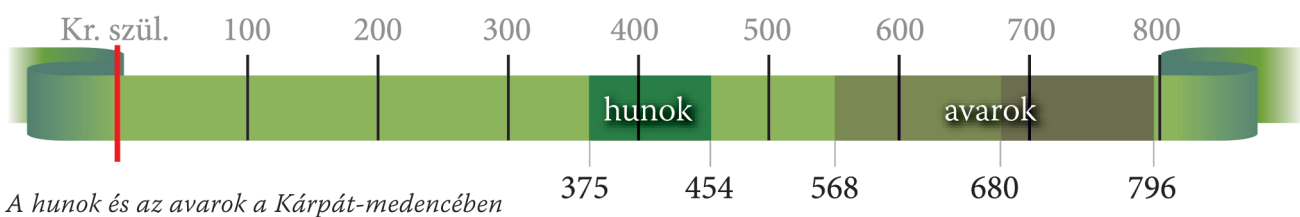
Attól a naptól kezdve, hogy az Árpád vezette törzsek visszavették jogos tulajdonukat, a Kárpát-medencét, népünk állandó támadásoknak van kitéve. 1100 éves múltunkat kutatva azt láthatjuk, hogy csak nagyon ritkán adódott egy-egy nyugodt, békés időszak a magyarok történetében, amikor építkezhetek, életüket a fejlődésnek szentelhették. Itt, Európa közepén Nyugatról, Keletről és Délről folyamatos támadások érték a Kárpát-medence magyarjait. *Történelmünk nem más, mint önvédelmi és függetlenségi harcok sorozata.*

A vérszerződés fából készült szoborkompozíciója a zempléni Kőkapun

Honfoglalás 895-907 között

Az Árpád vezette hét törzs és a csatlakozó kabarok, amikor megérkeztek a Kárpát-medencébe, számukra nem idegen földet foglaltak vissza. Ma már nem lehet komoly történelmi vita tárgya, hogy népünk a szkíta népek nagy családjához tartozik. Ez pedig azt jelenti, hogy amikor a szkíta **hunok** (4-5. század), majd később az **avarok** (7-8. század) uralták a Kárpát-medencét, a 9. században érkező **magyarok** nem tettek mást, mint a korábban itt élt rokon népek földjét népesítették be újra.

A mai európai ember számára hihetetlen, hogy a 9-10. században élő keleti kultúra népei – köztük a magyarok – számos területen fölülmúlták a nyugati népeket. Gondoljuk el, hogy a sztyeppei nomád népek képesek voltak száz meg száz kilométereket vonulni – hegyen, völgyön, mocsarakon, folyókon át –, miközben óriási állatállományt terelgettek, legeltettek. Ehhez kivételes fegyelemre, fizikai állóképességre, bátorságra, alkalmazkodóképességre és természetesen a fegyverforgatás széles tárházának ismeretére volt szükség. Ehhez

a vándorló életkörülményhez alakították ki többek között a szállásaikat, az élethez szükséges eszközeiket, a ruházatukat, étkezésüket.

„...Árpád vezér meg összes főemberei közös elhatározással, egyetértéssel és szabad akarattal kivonultak a szigetről, és tábort ütöttek Soroksáron túl a Rákos vizéig. S midőn látták, hogy mindenfelől bátorságban vannak, és senki sem bír nekik ellentállani, átkeltek a Dunán. A révet, ahol az átkelést végrehajtották, Magyar-révnak nevezték el azért, mert a hét fejedelmi személy, akit hétmagyarnak mondtak, ott hajózott át a Dunán. Mikor odaát voltak, tábort ütöttek a Duna mellett a felhévizekig.” (Anonymus)

Árpád fejedelem szobra Pomáz határában a történelmi Magyarország határvonalait kirajzoló téren

Árpád fejedelem bronz lovas szobrát Óbudán, az Árpád Gimnázium előtt, 2018-ban állították fel. Oláh Mátyás László szobrászművész alkotását Galántán, Sabo László műhelyében öntötték ki

A jurta összezsukható és könnyen szállítható rácsos szerkezetére nemez borítottak, ami kiváló hőszigetelő tulajdonságokkal rendelkezett. A tetején egy kör alakú nyílást hagytak, ahol a füst távozott

Őseink a nomád életmód és a fegyverhasználat tudományának minden részletét fiaiknak és lányaiknak már kisgyermekkorban elkezdték tanítani

Nem lehet egy népet – mint tették ezt korábban a magyarral – barbárnak és pogánynak nevezni, amelyik olyan szellemi és tárgyi tudással rendelkezett, mint honfoglaló őseink. A nyelv, a zene és a népmese páratlanul gazdag világáról, a rovásírásról már korábban tettünk említést. A szellem emberei a gyógyító és látó (tudó) táltosok voltak. Ők többek között a gyógyítás, a természet ismeretének, a kultikus táncoknak, továbbá a hitvilág nagy tekintélynek örvendő ismerői és művelői voltak. Őseink étkezési kultúrája is nagyon változatos képet mutatott. A pásztornépek inkább főztek, mint sütöttek, ami a többféle edény használatát követelte meg. Az étkezési kultúra magas szintjét jelezte a hosszú vándorúton használt „zacskós leves” (szárított, porrá tört hús, amit forró vízzel felengedtek).

A tejtermékek, a hús-, zöldség- és gyümölcsfogyasztás természetes módon kialakult rendjére ma azt mondanánk, hogy az egészséges életmód alapjául szolgált. (Alantas rágalom, hogy a fogyasztásra szánt húst a nyereg alatt puhították volna. Azok a hússzeletek a ló hátsebének gyógyítását szolgálták.) A szőlőtermesztés tudománya pedig a jó minőségű bor készítésének alapját teremtette meg. (Cey-Bert Róbert írásai alapján.)

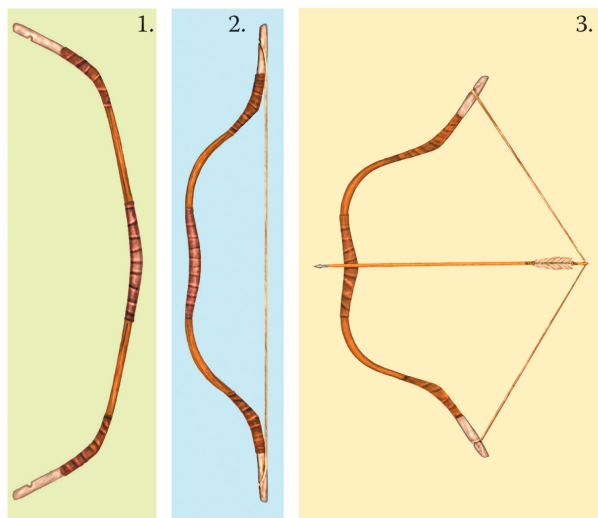
Egy jurta belseje fegyverekkel, illetve az étkezéshez használt eszközökkel

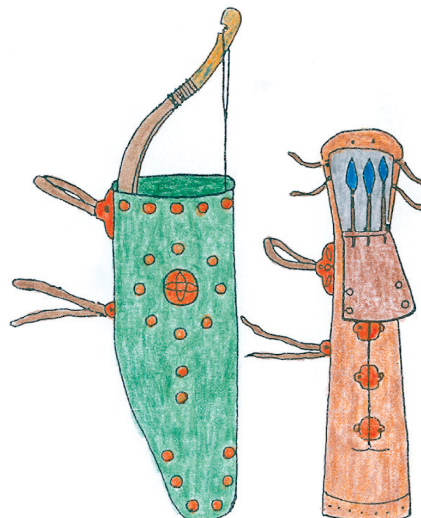
Hagyományőrző regösök táltosdobjaikon játszanak egy fesztiválon

A tisztálkodás és a ruházat terén is jócskán megelőztük a már korábban Európába betelepedett népeket. Bizánci írástudók jegyezték fel, hogy a császárvárosba követségbe látogató magyarok csappal felszerelt bőrtömlők alá álltak és „zuhanyoztak”. A sztyeppe népek nadrágot (gatyát), inget, kabátot, övet, különféle csatokat, süveget, csizmát viseltek. Az ókori és a kora középkori

(művelt görögök, rómaiak, nyugat-európai nemesek) népek nem ismerték a varrott ruhát, mint ahogy a kengyelt sem. A lovaglást és a lóhátról történő íj- és szablyahasználatot az avarok, majd a magyarok terjesztették el Európában.

Visszahajló reflexíj. 1. Nyugalmi állapot, C alakban. 2. Az ideg (húr) ráhelyezése. 3. Az íj kifeszítése, a nyílvevő íjra helyezése

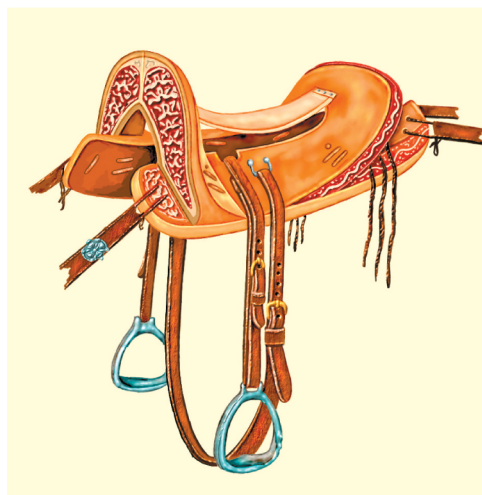
Készletli íjtegez és nyíltegez

A visszahajló reflexíj nyugalmi állapotban, majd a húr ráhelyezésével, végső állapotban pedig kifeszített helyzetben. Készletli íjtegez és nyíltegez. Az íj a magyarok elsöprő győzelmeinek legfontosabb eszköze volt

Előkelő férfiviselet a 10. századból

Előkelő női viselet a 10. századból

Nyereg és kengyel

Előkelő férfi és női viselet a 10. századból (Hidán Csaba rajzai)

Fából készült „rugalmas” nyereg és fém kengyel, a sztyeppe népek harci erejének és a hosszú utak megtételének fontos eszköze

A Vereckei Emlékmű, Matl Péter alkotása, amely a honfoglaló hét törzset, illetve a szárnyát kiterjesztő turult ábrázolja. Középen az oltár és a kereszt a magyarok egyistenhitére és az abból kialakuló keresztény hitre utal

A 9. század végén és a 10. század elején azonnal megkezdődött a magyarok honvédő harca a germán, a bizánci, illetve szláv népek támadásai ellen. Egy nagyon fontos történelmi tényt ne feledjünk el. Különösen a környező országokban élő értelmiség vezetői a mai napig hangoztatják, hogy a már korábban itt élő szlávokat és más népeket az Árpád vezette magyarok leigáztak, elűzték földjeikről. Ez nem igaz, különösen nem igaz a 9-10. századi, vagy azt megelőző politikai, történelmi helyzet ismeretében. Ez a harc, a népek egymás elleni területfoglaló háborúja hatezer éve zajlik. Európában, különösen annak középső és keleti területein (vikingek, mórok, frankok, más germán népek, szlávok) ez az időszak a területfoglalás, az országalapítás korszaka volt.

A Kárpát-medencében azonban – beleértve a rómaiakat is – *elsőként a magyaroknak sikerült maradandó államot alapítani*. Őseink, élve a vándorló nomád hadviselés tapasztalataival, a megelőző hadjáratok fontosságába vetett hitével és erejével, felderítették Európa nyugati és déli területeit. (Ezt nevezi az *idegen kézzel, ellenséges érzülettel vezérelt történetírás* a pejoratív jelentéssel bíró kalandozásoknak. Bezzeg az európai történetírás a 8-9. századi iszonyatos véráldozatokkal járó *frank* rablóhadjáratokat nem nevezi kalandozásoknak. Sem a még korábban történt *mór* és a *viking* hadjáratokat, amelyek időben megelőzték, a pusztítás nagyságában pedig jóval meghaladták a magyar hadi műveleteket.)

Lovas hagyományőrző magyarok

Európa úgynevezett nyugati országainak nagy szerencséje volt, hogy a kontinens közepén *a magyar állam ezer éven át a védőpajzs szerepét játszotta* a keletről érkező támadások megállításában. (Gondoljunk a *bizánci* behálózó politikára, a *mongol* (tatár) invázióra, a *török hódításokra*, végül a *szovjet-orsz* diktatúra kiépítésére.) Nyugat hatalmai a németekkel, a gazdag észak-itáliai városállamokkal és a pápával az élen a számukra védelmet nyújtó magyarokat minden alkalommal felhasználták céljaikhoz. Azonban hazánknek, sakknnyelven szólva csak a gyalog szerepét szánták.

A tatabányai turul emlékmű, Európa legnagyobb méretű madárszobra
Táltosló Budapesten, a West End City Center parkjában, mely a Hannoveri Expo
magyar pavilonjának jelképe volt

Budapesten a XII. kerületi Turulmadaras emlékmű Szmrecsányi Boldizsár 2005-ben átadott alkotása (A szobrász másik turulmadarat ábrázoló műve Székelyudvarhelyen található, de még ott sem éri annyi támadás a turult, mint a magyar fővárosban)

A harcmezőkön a magyarok vére folyt, eközben a német, az itáliai, a francia, a spanyol települések fejlődtek, gazdagodtak. Mindez nem volt elegendő számukra, folyamatosan törekedtek a Magyar Királyság gazdasági erejének gyengítésére, önállóságának felszámolására. *Népünk ebbe az elnyomásba soha nem tudott beletörődni.* Erről szólnak a magyar szabadságharcok, amiket hol a nyugati, hol a keleti „gyarmatosító” törekvésekkel szemben vívtunk. A későbbiekben számba vesszük a legjelentősebb, a magyar önállóság felszámolására irányuló idegen támadásokat.

Nemzeti sírkert, honfoglaláskori temető Karos-Eperjesszög határában. A sírkert felépítése jól érzékelteti azt a történelmi folyamatot, ahogy a turul ábrázolás utal a honfoglalók hitére. A háttérben levő 52. számú sírhely – ami egyébként a honfoglaló vezérek szövetségésének, egy magas rangú katonai vezetőnek a temetkezési helye – már a kereszténység ismeretére utal

Karos-Eperjesszög sírkert. A kopjafák egy-egy honfoglaló sírjának pontos helyét jelölik, amelyek mindegyike jelölt sír

A honfoglalás ezredik évfordulójára 1896-ban Magyarországon nagy ünnepek keretében emlékeztek meg. Ennek egyik szép emléke a hét milleniumi emlékmű volt, amelyek közül ötöt 1920 után a csehek, a románok és a szerbek szétdúltak, leromboltak. Csupán az a kettő maradt épségben, amelyek a trianoni (csonka) ország területén maradtak.

Trianoni emlékművek, amiket 1896-ban emeltek a honfoglalás ezredik évfordulójának tiszteletére. (Dévény, Nyitra, Munkács, Brassó, Zimony, Pannonhalma, Ópusztaszer)

(Folytatjuk)

Bánhegyi Ferenc